

samtlige ordførere for, at alle har erkendt, at der er et problem, vi er nødt til at forholde os til – at der i den kommunale styrelseslov, som vi har den i dag, er nogle manglende muligheder, når man kommer i nogle helt særlige situationer.

Der er også flere, der har været inde på, at forslaget er et meget vidtgående indgreb i det kommunale selvstyre. Det afhænger selvfølgelig af, hvad man lægger i definitionen »vidtgående«. Man kan sige, at selve det at gribe ind i det kommunale selvstyre kan opleves som noget vidtgående. Det er jeg sådan set ikke uenig i, og det er derfor, vi har været ekstremt opmærksomme på at være meget præcise. Den bestemmelse, vi her diskuterer, har vi gjort os umage med, og andre må så vurdere, om det er lykkedes for os.

Kl. 15.10

Vores hensigt har været at prøve at være præcise, så det lokale selvstyre på ingen måde blev undergravet, men at vi samtidig fik et redskab til at håndtere helt ekstreme og særlige situationer. Faktisk alle har i dag erkendt, at vi mangler et sådant redskab. Sådan set startede det med, at statsministeren både under pressemødet og senere her i Folketingssalen i tirsdags erkendte, at det mangler vi.

Vi har ikke lagt skjul på, at udgangspunktet for dette lovforslag er erfaringerne fra det, der er sket i Farum. Man skal have undersøgt nogle ting, som borgmesteren personlig er meget involveret i, og derfor er jeg sådan set meget enig med hr. Poul Nødgaard i, at når man ser på de undersøgelser, der er sat i værk, må man håbe, at Bagmandspolitiet også får mulighed for at gå ind i sagen. Jeg synes, der er grund til at anerkende, at Farums byråd gør sig umage for at prøve at skabe grundlag for en uvildig undersøgelse. Men troen på, at det rent faktisk sker, har man måske lidt svært ved at have; det er jeg sådan set enig med hr. Poul Nødgaard i. Derfor er det også et fælles problem.

Som hr. Kristen Touborg egentlig meget præcist skar det ud, er det sådan, at som vores styrelseslov er skruet sammen, er den sådan set mere beskyttende over for en borgmester, end den amerikanske forfatning er over for USA's præsident. Hvis vi tænker tilbage på Nixon, som jo måtte gå som præsident og endda blev erstattet af en vicepræsident, der ikke var valgt sammen med Nixon, må vi sige, at det ville ikke kunne lade sig gøre med en borgmester på det grundlag. Jeg siger det bare, for at alle kan se,

hvad det er for en problemstilling, vi i fællesskab er nødt til at finde nogle løsninger på.

Nogle har sagt, at de er betænkelige ved og ikke kan lide, at indenrigsministeren får en beføjelse inden for en 3-måneders-periode. Det er heller ikke et redskab, jeg selv er specielt begejstret for, men jeg synes, man skal se på formålet med den ændring af lovgivningen, vi har lagt op til. Formålet er at prøve at skabe det bedste udgangspunkt for, at også når vi er inde i virkelig straffbare forhold efter de stærke paragraffer i straffeloven, og der er en begrundet eller rimelig mistanke om noget veldefineret inden for strafferetsplejen i forbindelse med en borgmesters embedsførelse, skal der ikke gå måneder, inden noget kan sættes i værk. Der kan jo ske frygtelig meget i den tid, og derfor er man nødt til at kunne agere hurtigt. Det er sådan set vores indgang til problemet.

Lad mig sige her, som også den socialdemokratiske ordfører, hr. Klaus Hækkerup, sagde: Vi er fuldstændig åbne over for forslag fra andre. Vi har ikke gravet os ned med nogen bestemte løsninger, så hvis nogle kan anvise en måde, der giver et bedre svar på de spørgsmål og den udfordring, som jeg har hørt stort set alle her i salen erkende, vi står med, kan jeg sige, at vi ikke står fast på, at det skal være en bestemt mekanisme eller en bestemt måde, tingene skal skrues sammen på. Man vil ikke møde modvilje hos os.

Så er spørgsmålet: Bør man lovgive på baggrund af et konkret eksempel som her? Det er jo altid en god diskussion, og jeg er sådan set enig i, at det er noget, man skal være en lille smule tilbageholdende med. Men man kan jo sige, at det meste af den lovgivning, vi laver her i Folketinget, er kommet til verden på baggrund af nogle erfaringer fra noget, vi ikke helt har taget højde for på et tidligere tidspunkt.

Lad os eksempelvis tage bestemmelsen i styrelseslovens § 66. Da den kom ind i loven, sad jeg faktisk selv i Kommunaludvalget. Det var i begyndelsen af 1980'erne, da Henning Rasmussen var indenrigsminister, og baggrunden var en situation i København, hvor Viljo Sigurdsson ikke ville følge flertallets beslutninger. Nu kan man jo ikke have en borgmester, der ikke vil følge flertallets beslutninger, og derfor var man nødt til at lave den bestemmelse, og dengang blev den kaldt »Lex Viljo«.

Kl. 15.15

Og hvad er det så? Hvordan har den virket? Den har mig bekendt virket sådan, at den næsten ikke har været i brug.